

La característica més cridanera d'aquesta muntanya em sembla ésser la petja extraordinàriament rocosa i abrupta: pedres girelles, rocam, arestes cantelludes; prop del cim de la Moleta de s'Esclop hi ha la Font des Quer, pron. *ké*, que significa 'penyal'. Per tant podria ésser el llatí SCRUPUS o el seu adjectiu derivat SCRUPEUS 'pedregós', francès «rocailleux». El sentit de SCRUPUS és exactament «caillou, pierre pointue», el mot llatí té una *u* llarga; hem de mirar el mot com un mossarabisme que es conservaria a Mall., amb la forma arcaica del seu parlar romànic primitiu, i que s'ha perdut en general en els parlars romànics moderns; però, en passar el mot per la boca de la gent arabitxada, la *u* llarga es pronuncià com a *o*, tal com ho exigeix darrera una *r* el sistema vocàlic de l'àrab.

ESCORCA (Municipi i alqueria, Mall. 4, d-12)

Nom del vast terme anomenat «Montanarum» en el *Llibre del Repartiment* (f. 17v, Busquets 739); d'una alqueria i d'una petita església (una de les cinc més antigues de Mallorca).²

El *Llibre del Rep.* al foli citat registra també l'alqueria *Axcorca*. A la documentació antiga ve *Escorcha* (1233), *Scorcha* (1348).³

A la costa marítima de Lluçmajor, prop del Cap Blanc hi ha un turonet anomenat Puig d'Escorca, documentat *Scorcha* l'any 1364.⁴

Es pronuncia *askòrka*. Moll diu que és d'etimologia desconeguda. Però anomenat Puig d'Escorca, documentat *Scorcha* l'any 1364.⁴ En fi hi ha encara damunt Mancor un paratge denominat *Escorques*, segons el Mapa Mascaró (10, c-2), on aquest posa un petit escampall de casetes o barraques, damunt l'ermita de Santa Llúcia, separades de l'Escorca de Lluc per dues grans serres i uns 15 km. I potser encara hi hauríem d'afegir el «camí de s'Escolta» marcat en aqueix mapa en terme de Valldemossa (8W, g-3), vell corriol de cintura, alt damunt els escarpats de la costa (des de vora Son Mas a Can Parròquia), que no duu gaire enllà —no es comprèn com podria usar-se per escortar o escoltar, però sí com a balconada que domina les vistes de la costa (doncs alteració d'*escolca*?).

Nom no aràbic com ja ho mostra l'estructura. Té una vaga fesomia romànica que hauria d'ésser mossàrab, puix que això no és català. S'ha dit

2. Gabriel ALOMAR ESTEVE i Francisco ESTEVE, *Pequeñas iglesias de los repobladores de Mallorca* (Palma de Mallorca, Imp. Mossèn Alcover, 1954).

3. *Fontes Rerum Balearium* (FRB), vol. I, pp. 134, 148 i 150; vol. II, pp. 3 i 545; vol. III, pp. 9 i 76.

4. Bartolomé FONT OBRADOR, *Historia de Lluçmajor* (Palma de Mallorca, Gràfiques Miramar, 1972-1986), vol. I, p. 247, i Joan COROMINES i Josep MASCARÓ PASSARIUS, *Aproximació a la toponímia balear* (BSO, 1982), vol. X, p. 33.